

"wâkken, nink terrawemb sui latte Terrâga
"môdî, nink lât läbbi, senni sui temnia lähhus
"top Henge nink waimo, fa sâssu nink vuud,
"nink om mõtide nink Süddame Meele
"Sundja."

Ütten Küttan Saksa Maal eili õts rikkas
Iess perre naire, kumba õts noor sullane him-
muskas Maises wôtta. Ent Pesse Tahtminne
nink Süddame ihaldaminne läis õtte tõise Mih-
he pâle, kellel temma fa wimfelt mihhele lâts.
Ärapõltu armastus sunnitap ilus furjan Südd-
damen furja taassomisse himmo; nink se wiha
lâts ärapõltu sulausc süddamen ni kanges, et
Temma Rahwa kuulden wahhest wandus nink
towetas: Kûl minna ommol ajal täle sedda
faan mäslletama, et temma ni maises cui kirri-
ko Rott peâp jáma. Ent keâki es pannu seit
Rönnest suurt luggu. Mõnne pâiva perrast sed-
da, cui Saaja olli mõda lännu, läis üttes Püh-
hapäival enne launat Maise Tarce, Uita nink
Lauja Tulega üles, nink palli eik man tasatses
dera. Kûl nouti sedda furjateggijat perrâ ent
keâki

Kedde es Edha teddâ nimmetâdâ. Et maja oll
pallama pantu, olli awvalik; ent kus nemmâ
seddâ Teggiât piddiwâ otsima? Nâd algatas
se waine Maine omima meelde, kik juttud nink
âhwârdâmissed kumba se Sullane ennitsel ajal
Guust olli wâlijâ ajanu. Teddâ otsiti tagga,
temmâ sai kinni wdetus nink wang'i pontus. Jo
Kohhus nakkas temmâ ülle kâimâ. Ent julge
Silmâga nink rahholisse Palgega tulis temmâ
lik pâlekaibamisse, nink tunnisti omma ism-
südâ-ollemist sârvâtside asju läbbi üles, kum-
ba Küla-Rahwas ei woinu salgata. Kuulge
kuis temmâ eissi hendâ Õiges mõist. Se Tuli
auwolik Kohhus, om Pühha - Pâimâl enne
lounat wâlja tullnu; ent tol pâimâl olli minna
koggone tõisen Küllân nelli pennikoorma fai-
gel meise Küllâst, nink lâtsin sessammal Tunnil
cui se Õnnetus johtus, sâäl Kerkun lauwale, ni
cui Küllâ Rahwas sâäl folga pââl eissi peâp tun-
nistama. Olin minna nâub sâäl; kuis ollen
minn sis meise Küllân Sel'ommal Tunnil sed-
dâ furjust woinu tettâ? Kuulge veel; Poolpâi-